

מסורת הש"ס

עין מושפמ
נר מצודה

נורה אור השלם

[illegible]

גליון הש"ס

ש"י שברי אותן כלמים שהן אסורין
לאו אמר ר"מ וכו'. לשון קושא:
הוי ספק וודאי. ספק להימר וודאי
אסור: אינו ספק מוגל מדי ודאי.

הגהות הב"ח

ודואי טעני. כיון שאטו רחוק שגמרה
 מלחכת ודאי בחזקת עטל היו מיד:
 הסם ודאי ודאי כוול. הי כי
 דפשיטא לך שהיו טבל הי"ג פשיטא
 לך שישמן הסגר מיד שמתוק בך:
 ואכ"ל ספק וספק סווא. הי כי
 דמספקא לן אם שיעון אם לאו מה
 מספקא לן אם היו מעולם טבל אם
 ולא דאע"ג דנגמיה מלחכתה השא
 ומתמרזו בכרי איכא לימור לא כחא
 לכל טבל מעולם: דעטל לכו כרי
 אושעיא. דהכניה בחזק שזה ולא
 ראה פני הבית. ואע"ג דטבל שלא ראה
 פני הבית מתיסר בחילת קבע ויבא
 מחזקין להו בחזקת מחזקין ושינין
 להו בחילת קבע אין כאן ספק מוציא
 מיד ודאי דלחילת קבע דנאורייתא
 לא אשחזין ומדרבנן הוא דמתיסר
 וימנעו דבזן לחזקת חבר לקחתה
 דידהו אלץ אל היה חזון ליה דתקמיטו

רדיו חונא

קודם שראו פני ה' וזכו לכלל טוב לא נפקו לו מיד ודאי עד
המשפיעה קמן: ומענין: לחצורו בזמן שלה ולא ימרחנה בכר
בגורן ששדנה למירוהו עזא גמר מלאכה והכנסתו לבית אף קובעתו
למשר לאסור לו אכלת עזא בדמארינן השבור את הפועלת
(ד"ה דף פס.) וכיון שהכניסה קודם גמר מלאכה לא קבעה ליה
לכך וי' מהדר להו וממחר להו בזמן ה' ה' לא מקבעי דפני ה' ה' ה'
לא דקבעי ולא חוק ה' דכתיב ה'תם מוחללי בשערך (דברים יט) ואפילו
מירוהו שדנה והכניסו דין גנות וקריפותם למחרי כבודתו (דף עה)
דלא מקבעי: כדי ששדנה בהמם וזכרם. אמרינן נקט בהמם דמאכל
בהמם קחשיב ליה אכלת עזא ויזכא אפילו אסורא דרבנן דרבנן
במחבת פאה (פ"א מ"ו) מאכלי לבמהה לחיה ולעופות עד שימרח
בכר אלאה מאכל בהמה עזא קרי ליה עזא. גבי דאם ק"ץ על ג'
דלא נמרוהו אסור לאכול עזא אלא עזא. ויגבי לאם פני ה' ה' ה'
נמי בהמם שריא אכל איהו אסור מדרבנן לאכול קבע אלא עזא
אכל אי דאם פני ה' ה' ה' מאכל בהמה חייב במעשר דאם
דאם (דמא פ"א מ"ג) הלוקח לזרע ולבהמה פטור בדמאי טעין לה:
מזיק

זא לאשמועין בשברים כלל ולא זא אלל לדיוק אבל אליבא דשמואל משמע דבא להודיע דשברים מותר כדפרישית לעיל:

מדרבי מאיר נשמע צרבנן. לפר"ת דפירש לרבנן דאסרי כל

לנלים אף (ה) אין צידס כלום חוץ מהנדטרי עומד על פתח מדינה נראה דה"מ לתפכרן מרבנן גופייהו לעולם כללמים אקסוריים י' להחמיר בשבירהם כשברי עבודה כוכבים עמלם ולרבנן שבירה מותרין דבר דיעו הוא שאינם מותרין יותר מ"מ א"ל לימא מרבנן גופייהו נשמע דשברי עבודה כוכבים מותרין דהא כלמים אקסורין שבירהם מותרין ה"נ עבודה כוכבים אקסורא שבירה מותרין ובקעורם נמי דקדק דה"מ למיפכר מרבנן גופייהו ומללמים שיש צידס מקל או אפור ושבירהם מותרין מללן משום דלא חותין נהדיא נהדיא שדרי שברי כלמים אקסורין: ואין ספק בוציא טרי דא. בתמיה פ"י ואין ספק הימר הרגיל מוציא מידי ודאי דאי כשאי רגיל אפילו ספק אפור אינו מוציא מידי ודאי הימר כדמוס כ"ק דחולין (דף י.) גבי עור ספק פונם וכו': חזקה על הבר ובז' בירושלמי קלמח תפסח בשמח במקח היצוץ פירוש גיטוס הדעת: ומהלכות בבין ש"ה. פי' שלא תראה (ו) בדגן פס היצח כדי שלא תחשיב במעשר דאמרין (ב"מ דף פח.) אין הטבל הכניסה במקח שלה או יוכל לטבל ערלי ודמיהא בתוספתא ובפ"א אוכל מהם ערלי ופטור ואחלה בהתמו דנקט הכא משום דכל א"ל (מ"י) מצינן לנהמה לחיה ולעופות ושיחמרה כברי אלא אם לא להביאו לטבל נקבע ערלי למשקר ולא יוכל לטבל ערלי ואף לא הכניסה במקח ואף על גב דמדדנן אקסור לטבל

(ה) חלי ל"ל ולא בשלום ופירק ריש לקיש הו"א קאי שבקי לרצון דאמר בשבקים וכו' כ"ל ומפרש רבינו דמשם רחוק לסיק דמוחזקת ודלא כפירוש"י וכו'.

[illegible]